

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXXI. Ecce! Dagon jacebat pronus in terrâ, ante Arcam Domini. 1. Reg. c.
5. v. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

bus palmis deerat Præsidium, Byrsâ nuncupatum, quo valorosiores sese milites, ac incolæ, in magnâ quantitate receperant, extrema ibidem, pro sui conservatione, tentaturi. Verùm, vix primam Arcis manum Scipio admoverat, ignemque subijcere cœperat, cùm ecce! ad unum omnes (quadraginta hominum millia numerabantur) Victori se protinùs submitterunt, quos inter ipse etiam Asdrubal, Carthaginensim Primipilus, ut mortem evaderet, captivum se tradidit. Unica hîc, in confusionem tantorum virorum, contradicebat deditioi mulier, ipsissima nimirum Asdrubalis conjux, quæ non tantum marito probrosum inconstantia suæ facinus summè exprobravit, quod nimirum, præ timore, ac vitæ desiderio, adedò indignam tanto Duce servitutum in se susceperit, verùm etiam, ut suam ipsâ magnanimitatem, ac validiorem animi constantiam exhiberet, ne captiva & ipsâ abduceretur, è superiori Arcis fenestrâ, semet in ignem præcipitare maluit, ac viva comburi. *Velleus lib. 5. c. 12.*

Mulierem fortem quis inveniet? Inveniet ille, qui Heroicos MARIÆ ausus attentius examinaverit. Irreperat, non in unam tantum Carthaginem, sed in Orbem universum,

Tartareus inimicus, vixque serpens callidus pauculis verbis, Arcis animæ deditioem, ab Adamo Præfecto exegerat, cùm ecce! submittentem se per peccatum illo, non quadraginta tantum millia, verùm, quotquot futura erant in posteritate capita, unâ sese voce miserè submitunt, diræque captivitati tradunt. Unica tamen hîc contradicebat mulier, omnî Heroe fortior: MARIA, vel ideò *benedicta in mulieribus*, quia indignam rata, tanto Principe, qualis Adam erat, dæmonis servitutum. Ipsa ergo, nullo momento consentiens, maluit sese in ignem maturè præcipitare, quàm dictæ servituti se, vel ad momentum, committere. Sed qualis ille ignis, in quem MARIA profiliit? certè non alius, quàm ignis Divini amoris, quo in primò jam Conceptionis instanti, tota conflagrabit, ut nullus patuerit inimico accessus, ad eam, aliorum instar, per originale, in suam captivitatem abducendam.

§. 7. *Anagramma.*

Virgo, à MaCVLâ ADæ 210.
Libera.

Virgo à maculâ Adæ patenter immunis!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum,

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXXI.

§. I. *Scriptura.*

211. arCa VirGInea, SathanaM ConfVnDens.

i. Reg. c. 5. v. 3. *Ecce Dagon jacebat pro-nus in terrâ, ante Arcam Domini.*

Memorandam de falso Philisthaorum Numine historiam Sacræ nobis pagina exhibent

quam ipsissimis ibi contentam verbis referre consultissimum erit; sic enim se habet: *Philisthij autem tulerunt Arcam DEI, & asportaverunt eam à lapide adjutorij in Azotum, Tuleruntque Philisthij Arcam DEI, & intulerunt eam in Templum Dagon, & statuerunt eam juxta Dagon: Cumque surrexissent diluculo Azotij, alterâ die, ecce! Dagon jacebat pro-*

3. Reg. c. 5. v. 1 & seq.

nus in terrâ, ante Arcam Domini: & tulerunt Dagon, & restituerunt in locum suum, rursusque manè die alterâ confurgentes, invenerunt Dagon jacentem super faciem suam in terrâ, coram arcâ Domini: caput autem Dagon, & due palmæ manuum ejus abscissæ erant super limen, &c.

Si enarratum hunc rei eventum attentius perpendens, Arcam illam DEI MARIAM dixero, quis ibit inficias? utpote, quæ non figuram tantum, sed ipsum figuratum, non Manna solummodò, Israëlitis de Cælo descendentem, omne delectamentum in se habentem, dulcem JESUM, per novem Menses, intra se continuit, prout Sacra canit Ecclesia:

*Cujus supernus artifex,
Mundum pugillo continens,
Ventris sub Arcâ clausus est.*

Si præterea Dagonem Sathanam nuncupavero, ipsam rei veritatem acutè tigitisse non dubito; quemadmodum ergò Dagonis idolum cedere omninò oportuit, ac in frustra collisum corruere, ad mysteriosam Arcæ DEI præsentiam, sic cedere omninò, ac turpiter confusus, corruere penitus debebat Sathanicus Adami seductor, ad præsentiam auspiciatissimam Conceptæ purissimæ DEI Arcæ, Virginis MARLÆ, in dignissimam DEI Matrem destinatæ, nec per minimum temporis momentum subsistere peccatum poterat, ubi gratia, à primo statim initio, sedem fixit. *Quæ enim participatio justitiæ cum iniquitate? aut quæ societas luci ad tenebras? quæ autem conventio Christi ad Belial? aut quæ pars fideli cum infideli? quis autem consensus templo Dei cum idolis?* Non erravit ergo Divus noster Damascenus, vocando ventrem Annæ locum, in quo DEUS Sanctificationis Arcam condidit, de qua Arcâ, MARIA nimirum, cum veritate dici potest, quòd sicut à facie Arcæ illius stetit Jordanis, sic à facie hujus Arcæ Virginæ fugerit peccatum: sicut à facie Arcæ illius muros novimus cor-

ruisse Jerichuntinos, sic à facie hujus, superbus corruerit Protoparentum ausus: Sicut denique à facie Arcæ illius Dagon, caput, manusque truncus jacebat super limen, coram Arcâ Domini, sic originale peccatum, quod est verum caput dæmonis, & fomes, qui manuum subit vices, coram Virgine purâ, truncus jaceat, ac confusus. Pulchrè de hac Arcâ discurrit Richardus à S. Laurentio: *Arca, inquit, dicitur ab arcendo, eò quòd arceat visum circumstantium, ab ijs, quæ continet in se.* Insignis certè interpretatio! quis enim ignorat, talem profusus Arcam fuisse gloriosissimam Virginem? cujus Sacratissimum corpus, cum à DEO formaretur, tanto studio, & diligentia custodivit, ut nec ipsis stellis ejus intuitum permiserit, ut clarè insinuat Joannes Gerson his verbis: *Neque malevolus aspectus cujuslibet ex Planetis ei nocuisse credendum est, in ipso Conceptionis, aut Nativitatis exordio.* Si igitur DEUS noluit, Matrem suam Sanctissimam, dum generabatur, etiam solo intuitu subjectum esse stellis Cæli, quomodo credendum, quòd permiserit eam intueri ab infernali Dagonè? quomodo credendum, habitasse MARIAM, ubi peccatis aliquando habitatio concedebatur? dicendum potius, cum Prophetâ Regio: *Non habitabit juxta te malignus neque permanebunt injusti ante oculos tuos.* Sicut enim piissimus Redemptor noster sedere voluit super pullum Asinæ, in quo nemo antea sederat, & jacere, ac requiescere voluit in sepulchro, in quo nondum quisquam positus fuerat, sic & carnem sumere de tali voluit Matre, in qua nullus Dagon infernalis per peccatum aliquando sederat, & cujus anima nunquam fuerat corrupta, vel ab aliquo peccato inhabitata. Qua similitudine uti voluit Augustinus, dum ait: *Sicut in sepulchro, in quo Corpus JESU positum fuit, nec ante, nec post, mortuus jacuit, sic ipsa Virgo nunquam aliquod mortale commisit,* quod idem de originali dicere possumus. Finio discursum, unicum tantum Scripturæ locum

Sap. c. 6,
v. 20.

2. Co-
rinth. c. 6,
v. 14.

Orat. 2.
de Nativ.

Lib. 10.

Serm. 10
Nativ. 5
v.

Psal. 1
v. 6.
Math. 23
Luc. 21.

Supet
Jof.

cum, ex Regum historiâ, pro coronide ad jungendo. Legitur enim, Salomonem pepercisse Sacerdoti Abiathar defectori, ob rationem, quam ipsemet Regum Sapientissimus assignat, sequentem in modum: *Equidem ait, Vir mortis es tu, sed hodie te non interficiam, quia portasti Arcam DEI coram Patre meo.* Parem quoque gratiam in nos transferamus peccatores, millies mortis rei, & flammis digni sempiternis! portemus Arcam DEI viventis in cordibus nostris! hanc Matrem purissimam devotè ad amemus, Dagonem econtrâ, id est, peccatum ex animâ proscribamus! & Cœlestem habebimus Salomonem propitium.

§. 2. *Authoritas.*

212. S. CIJRILLVS ALEXANDRINVS
GLORIOSA VIRGINIS DEIPARAE, ABSQVE
VLLA NOXA ORIGINALI
CONCEPTAE PROPVG-
NATOR.

1. *Omnes homines, excepto illo, qui de Virgine natus est, & Sacratissimâ etiam Virgine, ex qua DEUS homo prodijt in mundum, exceptâ, cum peccato originali nascuntur.* Lib. 6. in Joan. c. 15.
2. *Temerarium est, ponere in MARIA Virgine, propter Filium, culpam, aut peccatum aliquod.* Serm. contra Nestorium.
3. *Salve Sancta Deipara! preciosum totius orbis thesaurum recondens, lampas inextinguibilis! per quam diabolus Cœlo decidit, & prolapsus plasma in Cælum recipitur.* Et post pauca: *Quis unquam de Architecto audivit, quod suum ipsius Templum construxerit, & in eo habitare prohibitus sit?* Homil. 6. habitâ in Concil. Ephesin. Tom. 6. Concil. c. 6.

§. 3. *Ratio.*

CVR REGINA SERVILIS COM-
PARANDA?

REGINA non est servilis comparanda: sive ut habetur in Instit. de

publ. Judic. §. *Item Lex Cornelia: Melior debet esse conditio Reginae, quàm servi.* Atqui Beatissima Virgo fuit Regina omnium creaturarum, ut de seipsâ afferit Eccli. 24. *Et in omni populo, & gente primatum tenui.* Ergo MARIA nulli creaturæ comparanda est. Sed si Beata Virgo contraxisset peccatum originale, non tantum aliquibus compararetur, verum etiam aliquibus deterior fieret, quod prorsus nequit admitti, Ergo &c. Sequela prob. Compararetur enim cum hominibus, utpote quæ cum peccato originali æqualem mortis, & ærumnarum conditionem subiret: Angelis autem deterior evaderet, qui, utpote carentes peccato originali, nunquam statum justitiæ amiserunt.

§. 4. *Historia.*

DÆMONIS CONFESSIO: absqVE
Labe: absqVE Labe. 214.

DÆMONEM communiter mendacem esse, non patrem omnium mendaciorum nuncupari, nemo est, qui vocet in dubium. Experti enim verò sunt hoc ipsum, suo, & nostro omnium damno, protoparentes, qui fallacibus ejusdem callidi hostis promissis nimiam statim ab initio fidem adhibentes, sese miserè deceptos ferò quidem deploraverunt. Ex quo tamen minimè convincitur, nullam unquam veritatem ex ore diaboli procedere; cum complura habeantur exempla, quibus urgente Sacerdotis, potestatem habentis, adjuratione, in Nomine Sacro-sanctæ Trinitatis adhibitâ, volens nolens, veritati testimonium perhibuit, præsertim, cum id ad ipsius Divini Nominis gloriam, aut certè ad defendendum Dignissimæ DEI Genitricis honorem, necessarium quandoque videretur. Hujusmodi à dæmone extorta veritatis confessio erat illa, quando compluribus doctissimis viris, circa mysterium Conceptionis discrepantibus, diabolum, personam aliquam obsidentem, ac dirè excrucian-

213.

antem, quidam magnæ Sanctimonie Sacerdos, in tremendo Sanctissimæ Trinitatis nomine adjuravit, ut quid de Marianâ Conceptione sentiendum? sine morâ, veraciter ediceret, ubi diabolus mox altùm exclamavit: *Sine maculâ: sine maculâ: sine maculâ.* Raynaudus Tom. 8. pag. 277. Cantipratanus, & alij. Quis ergo negare audeat, quod dæmones etiam, licet inviti, confiteri adiguntur?

§. 5. Symbolum.

215. NAVIS ILLIBATA, ad repellendos Inferni Piratas, ordinata.

Insidias sine fine struit Piratica Classis
Navibus: Hinc merito *pellitur illa* Mari.
Innumeras Pirata Animas mox cœperat unus,
Lucifer: *A puro pellitur ille MARI.*

*Maria
Anag.
à Mari.*

Ipsi de manu tuâ repulsi sunt. Psal. 87. v. 6.

§. 6. Antiquitas.

216. APOLLINIS De Interfecto Pythonone triumphus.

Refert fabulosa Antiquitas, Serpentem quendam voracissimum simul, ac maximè venenosum, cui Pythoni nomen, in Thessaliâ, Regione Græciæ, è terrâ, ob Deucali-

oneos imbres corruptâ, ab Apolline adhuc puero gloriosissimè interfectum, ac jaculo transfossum fuisse: In cujus etiam Victoriæ perennem memoriam, Apollinisque triumphantis honorem, ludos Apollinæ quotannis solennissimè institutos fuisse testantur, ob cædem nimirum dicti Pythonis, nocentissimi Serpentis, vel (ut Strabo existimat l. 8.) hominis cujusdam sceleratissimi, cognomento Draconis. Quâ de re Ovid. l. 1. Meta:

*Instituit Sacros celebrè certamine ludos
Pythonia, perdomita Serpentis nomine
dictos.*

Addit præterea Lucianus, Victores hujus certaminis lauro coronari solitos, additis pomis ex Apollinis Templo desumptis.

Quòd si ob fictam hanc de serpente, sive Dracone, victoriam, tanta quotannis celebrabatur ludorum solennitas, ac triumphus iterata recordatio: cur non dignum erit, ac justissimum, celebrare quot Annis per Solenne Festum, ac integram Octavam, gloriosam Victoriæ illius memoriam, quam non Jupiter, falsum illud Numen, sed veri Numinis Sanctissima Mater, de Serpente infernali, seu Dracone illo nocentissimo, ac veneno suo originali totum mundum inficiente reportavit? idque non in puerili ætate, sed in ipso Matris utero, imò in ipso Conceptionis suæ instanti, dum contracto jam ibi Serpentis capite, à labe omninò innoxia evasit. Certè, si victoribus illis, in annuis Apollinari- bus ludis, corona ex Lauro, unâ cum pomo ex Apollinis Templo desumpto offerri solebat, Celebratoribus quoque Festi immaculatæ Conceptionis longè plura offeruntur; *Datur enim talibus, juxta Divum nostrum Anselmum, Homil. de Concept. à Filio Virginis, Domino nostro JESU Christo, pax, & longa Salus, & post transitum hujus vite, requies æterna.*

***

§. 7.

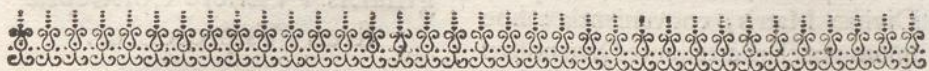
§. 7. *Anagramma.*

217. Mira, ILLibata, gaVDe, sIne
Labe orIGInaLI!

Mira tota! en gaude, sine impurâ maculâ!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XXXII.

§. I. *Scriptura.*

218. Per AsCensVs petrarVM, In
DEO Conflsa.

1. Reg. c. 14. v. 6. *Transseamus ad stationem incircumcisorum horum, si fortè faciat Dominus pro nobis, quia non est Domino difficile, salvare vel in multis, vel in paucis.*

TRansiturus audacter, per arduos petrarum ascensus, ad stationem Philisthinorum Jonathas, eorumque castra solus, & unicus ausu generosissimo aggressurus, sic suum Armigerum est allocutus: *Veni, transeamus ad stationem incircumcisorum horum, si fortè faciat Dominus pro nobis, quia non est Domino difficile, salvare vel in multis, vel in paucis.* Et sanè secundavit Heroinos Juvenilis ardoris ausus Numen; Vix enim petrosos ascensus, indefesso conamine, cum dicto suo armigero, Jonathas superârat, viginti confestim Philisthæos ad internecionem percutiens, tanti in castris Philisthinorum exorti tumultus causa fuit, ut DEO, in quem firmissimè speraverat, adiutorium præbente, mox versis miraculosè uniuscujusque ad proximum suum gladijs, cædes hostium secuta fuerit magna nimis. Sic nimirum de Victoriâ securus, ad certamen progreditur, qui in Domino spem suam collocans, hostes persequitur. Hæc spes non fefellit Jonatham, dicentem: *Si fortè faciat Dominus pro nobis, quia non est Domino difficile, &c.*

Sed multò minùs fallere poterat concepta spes MARIAM Conceptam,

quæ in primo statim Conceptionis instanti sibi applicare poterat illud Psal-

mistæ: *Quoniam tu Domine singulariter in Spe constituisti me.* Per ascensus nimirum Petrarum, Filium scilicet ex ipsâ nasciturum, quem Paulus Petram intulatur, dicens: *Petra autem erat Christus,* in DEO penitus confisa, hostem

humani generis infensissimum sola, non nisi gratiâ armigerâ comitante, tam fortiter est infecuta, ut peccati nescia, sceleris authorem gloriosè devicerit, turpissimum orci monstrum sine labe confuderit, rabidissimam tartari Tigridem immaculata prostraverit, verbo, ut nullo sive originalis, sive actualis culpæ vulnere unquam fauciata, Domino pro illâ faciente, Matremque sibi destinatam præservante, felicissimum de infernalibus Philisthæis triumphum reportarit.

Tam singulari igitur cæde superbo humani generis hosti inflictâ, gloriari Virgo Beatissima, suâ in Conceptione, ijs verbis poterat, quibus Rex quondam David suam Divino adiutorio victoriam attribuit, dicens: *In petrâ ex-*

altavit me, & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos, optimè in se experta, verissimum illud Sacrarum paginarum, seu potius confidentis Jonathæ testimonium: *Quia non est Domino difficile salvare, vel in multis, vel in paucis;* Sicenim difficile nullo modo fuerat Divinæ Omnipotentiae, salvare MARIAM in Conceptione suâ ab incurfu

pec-

o

o

o

o

o

o

o

o

Psal. 4. v. 2.

1. Co. rinth. 10. v. 1.

Psal. 26. v. 6.